

[Elna Munch.]

taler eller særlige Rekreationshjem for saadanne Patienter, hvor han saa egentlig mener, at de skal anbringes.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Undervisningsminister om, hvorledes det forholder sig med en Henvendelse, som Dansk Skytteunion har rettet til Gymnasierne om at oprette Skydekursus blandt Eleverne under Skolernes Protektion. Saa vidt mig bekendt har de fleste Skoleledere bestemt afvist denne Henvendelse, men en enkelt Skolebestyrer skal have stillet sig velvilligt overfor denne Henvendelse og endogsaa have ytret, at det var godt, at Drengene lærte, hvor farligt et Legetøj et Gevær er. Da Henvendelsen fra Skytteunionen kun kan opfattes som militær Propaganda i Skolerne, tillader jeg mig at spørge Ministeren, om der er draget Omsorg for, at en saadan Propaganda ikke finder Sted.

Jeg skal dernæst omtale Forholdene for de rejsende ved vore Grænser, som der fra mange Sider klages over. I Stedet for det ganske naturlige at lette Forholdene saa meget som muligt for de rejsende søger man at vanskeliggøre dem det mest mulige. F. Eks. ved Overfarten til Sverige fra Helsingør. Der er i alt Fald i Sommertiden alt for lidt Plads paa Færgen; Folk staar som Sild i en Tønde; det maatte vel kunne betale sig at sende et Par Ekstrafærger over. Og helst den Maade, hvorpaa Paskontrollen foregaar, er ganske overordentlig besværlig. Folk staar ude i fri Luft og venter, hvis Færgen er forsinket, til hele den modgaaende Strøm er blevet undersøgt, hvorefter hele den Strøm, der skal til Sverige, skal kontrolleres, altsammen af 2 Mand. Vilde det ikke være naturligt, om Danmark tog Initiativet til at genoptage Forhandlingerne om Afskaffelse af Pas mellem de nordiske Lande? De kortvarige Pas, man har indført til Sverige, siges at være upraktiske og besværlige, samtidig med at de ikke er Spor af effektive.

Ligeledes paa Warnemünde-Ruten er Paskontrollen besværlig. Rejsende fra Danmark til Tyskland maa staa i fri Luft, udsatte for al Slags Vejr. Ved at flytte Bordet, hvor Kontrollen foregaar, et Par Meter, saa det kom ind under Halvtaget, vilde man opnaa, at Kontrollen kunde foregaa under Tag. Og endelig ved Rejse fra Danmark til England over Esbjerg bliver rejsende fra Udlandet med udenlandsk Pas kontrolleret i overdækkede Rum, men de danske rejsende, idet de skal om Bord. De skal altsaa med Hænderne fulde af Bagage og i al Slags Vejr tage deres Pas frem. Jeg skal i Forbigaaende blot

nævne, at Dampskibsselskabet heller ikke er særlig forekommende overfor de rejsende. Passagererne skal, naar de gaar i Land paa dansk Grund, gaa over en Landgang, der, naar Skibet ligger højt, staar under en Vinkel paa 20 Grader. Det er ingen egentlig festlig Modtagelse at give Passagererne, og jeg tvivler om, at det stemmer godt med vore engelske Gæsters Naturel, at de saa at sige er nødt til at kravle paa alle fire for at naa i Land. Og naar de endelig er kommet i Land, maa de vente lange Tider paa at komme videre. Der maa vel kunne gøres noget for en bedre Tilslutning mellem Skibet og Banerne.

Jeg henstiller, at der gøres noget effektivt til Hindring af Automobilulykker ved Jernbaneoverskæringer. Man burde undersøge, om alle Overskæringer er forsvarelige, og ikke vente, til der er sket flere Ulykker. Landevejene er anlagt før Bilernes Tid, og de gaar i mange Bugter og Snoninger, saa der mange Steder ikke er tilstrækkeligt Udsyn over Banelinien. F. Eks. er Færdselen under Viadukten ved Hedehusene livsfarlig og vil kræve flere Menneskeliv, hvis der ikke gøres noget effektivt til Hindring deraf.

Jeg vil gerne gøre et Spørgsmaal vedrørende Statsradiofoniens Nybygning. Det Forslag, der i forrige Samling blev forelagt Folketinget, er fremkommet ved, at der ovenpaa det oprindelige guldmedaille-belønnede Teaterprojekt er sat en Bygning til Radiofonien. I Landstingsudvalget foreslog man imidlertid, at hele Bygningen blev gjort lavere, hvilket kunde fremkomme ved, at Underkørselen i Tordenskjoldsgade, der oprindelig havde en Højde af 6 Meter, blev reduceret til 4 Meters Højde. Derved kom den nye Scene til at ligge i Plan med det kongelige Teaters Magasinbygning Gulv, hvilket ansaas for en stor Fordel. I Udvalgets Betænkning hedder det:

„Da Udvalget ligesom Ministeren for offentlige Arbejder, Undervisningsministeren og Direktionen for det kongelige Teater maa finde, at disse Ændringer er en Forbedring af Planen, saavel i arkitektonisk som i teater-teknisk Henseende, kan Udvalget anbefale, at de her omhandlede Ændringer i Byggeplanen søges gennemført.“

Kort sagt, almindelig Glæde over hele Linien over, at Bygningen atter bliver lavere.

Man skulde nu tro, at den omtumlede Bygning omsider kunde falde til Ro i denne Skikkelse. Men hvad skete? Der blev kort efter Lovens Vedtagelse nedsat et Udvalg,